

ע"פ 3658/14 - א.י. נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 3658/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

המערער:

א.י.

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בת"פ 30704-12-13 מיום 7.4.2014 שניתן על-ידי
השופט י' עדן

תאריך הישיבה:

א' בשבט התשע"ה (21.01.2015)

בשם המערער:

עו"ד דמיטרי ורניצקי

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. המערער הורשע בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, נדון ל-4 שנות מאסר ומאסר על-תנאי, וחוייב בתשלום פיצויים בסך של 5,000 ₪ לקרבן העבירה. מכאן ערעורו על עונש המאסר.

2. אלו הם מעשיו של המערער שבביצועם הודה: בבוקרו של יום 8.12.2013 נטל המערער סכין מטבח ארוכה וחדה, הניחה בשקית ויצא מביתו. סמוך לשעה 10:30 הגיעה פלונית, במכוניתה, אל מרכז קניות בבאר שבע. המערער הבחין בה כשפתחה את דלת המכונית, התקרב אליה, שלף את הסכין, נופף בה לעברה, איים עליה שאם תצעק יפגע בה, ודרש ממנה כסף. פלונית צעקה כי אין לה כסף, והושיטה למערער את הטלפון הנייד על מנת שיניח לה. הטלפון נפל ארצה, המערער התכופף, הרימו, שב ואיים על פלונית: "שקט, שקט, אני אפגע בך", והתרחק מן המקום. עוברי אורח דלקו אחריו, תפסו אותו, נטלו ממנו את הטלפון הנייד והחזירוהו לפלונית.

3. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש ההולם בין 3 ל-6 שנות מאסר. בגזר הדין צויינה חומרתה של העבירה שבוצעה באמצעות סכין, באיום על הקורבן, ובנטילת רכשו לאור יום במרכז קניות. העבירה נושאת בחובה פוטנציאל של ממש להסלמה ולפגיעה בגופו של אדם, מעבר לפגיעה הקשה בזכות לקניין, בבטחון האישי ובסדר הציבורי. התכנון המוקדם, גודלה של הסכין, מסוכנותה, הן נסיבות מחמירות. עם זאת, המערער לא נקט באלימות פיזית, לא פגע בגופה של פלונית, לא נגרמה לה חבלה ולא נזק לרכושה. בעברו הפלילי של המערער עבירה של סחר בסם מסוכן; כניסה למגורים על מנת לבצע עבירה; גניבה; שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית; עבירות של הדחה בחקירה; תקיפה; תקיפת בת זוג; תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש; ועבירות של החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית. המערער, יליד שנת 1961, ונסיבות חייו אינן פשוטות. בגזר הדין צויינה טענות על קשיים כלכליים ובעיות רפואיות. המערער הביע חרטה כנה. בהתחשב בכל אלה, על סמך טענות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון שעל-פיו תוקן כתב האישום ובגדרו לא הוסכם על עונש, הטיל בית המשפט המחוזי על המערער 4 שנות מאסר, מאסר על-תנאי למשך 12 חודשים, וחייב אותו בתשלום פיצוי בסך של 5,000 ₪ (ב-20 תשלומים) לפלונית.

4. בערעורו טוען המערער כי בית המשפט המחוזי החמיר עמו, בשים לב לכך שמדובר בעבירה ברף הנמוך של עבירת השוד. לא קדם לה תכנון, אלא מדובר במעשה ספונטני על רקע של מצוקה אישית וכלכלית ומשבר נפשי נורא. המערער לא נקט באלימות, לא גרם לנזק גופני, ודומה כי ניתן היה להסתפק בהרשעתו בדרישת נכס באיומים, לטענתו, וממילא עונשו היה אז קל יותר. לתמיכה בטענותיו, הציג המערער גזרי דין בעבירות שוד שבהן הוטלו עונשים קלים יותר. המערער בן 53, הרשעתו האחרונה היא משנת 2008, הביע חרטה, התנצל, הוא אדם בודד וערירי, דירתו נשרפה כמה חודשים לפני מעשה השוד, ומצבו הרפואי והכלכלי החל להדרדר. המערער מנסה להיגמל מהתמכרותו לסמים. אלו הם עיקרי טענותיו של המערער בבקשתו להקל בעונשו.

5. מנגד טענה ב"כ המשיבה, כי אין מדובר באירוע ספונטני. המערער הצטייד מבעוד מועד בסכין מטבח גדולה מביתו, וגם מהודעותיו עולה כי יצא מביתו מתוך כוונה לבצע שוד. המעשה לא נמצא ברף הנמוך של עבירת השוד, והעונש שהושת עליו הולם את נסיבות ביצוע העבירה ואת חומרתה. המערער אמנם לא נקט באלימות פיזית, אלא רק נופף בסכין, אך די היה בכך כדי להשפיע קשות וליצור טראומה אצל פלונית. ב"כ המשיבה הפנתה לתסקיר נפגעת העבירה, ממנו ניכרת הפגיעה בה, בבטחונה האישי, ומאז היא נמצאת בחשש ובכוננות מתמדת. לדברי ב"כ המשיבה, שתמכה גם היא את דבריה באסמכתאות מן הפסיקה, אין הצדקה להקל בעונשו של המערער.

6. בחנו את גזר הדין של בית המשפט המחוזי; נתנו דעתנו על טענות ב"כ הצדדים מזה ומזה; על שיקולי הענישה -

אלו שלחומרה ואלו שלקולא; על כלל נסיבות העניין, ובאנו לכלל דעה כי אין הצדקה להתערב בגזר הדין. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם הענישה כדין, התחשב בכל השיקולים הצריכים לעניין, ועשה כן באופן מאוזן. העונש איננו מן הקלים, אך הולם, בשים לב לנסיבות המעשה והעושה. נימוקי בית המשפט המחוזי נכוחים, הם פורטו לעיל, ואין צורך לחזור עליהם. מן הראוי לציין אך זאת, את אשר אירע לפלונית על-פי תסקיר נפגעת העבירה. פלונית, אישה משכילה בשנות ה-30 לחייה, חיה בגפה, עברה מנצרת לבאר שבע לצורך עבודתה למען קידום נשים במגזר הערבי. פלונית איבדה אמונה והיא חשדנית כלפי אנשים. נמצאת בתחושה של "כוננות מתמדת", מתח ופחד מפני תקיפה לא צפויה. השינה קשה עליה, היא סובלת מכאבי ראש, רואה לנגד עיניה את פניו של המערער וחווה "פלבקים". פלונית נתונה במתח גם בביתה, גם במקומות ציבוריים, והיא חוששת כי האירוע יערער את חייה ויסיג אותה לאחור. עינינו הרואות: גם מבלעדי פגיעה פיזית, וגם אם מעשה השוד איננו מן החמורים במקומותינו, הרי שפגיעתו רעה וקשה בנפשה של פלונית.

7. אשר על כן, לא ראינו הצדקה להקל בגזר הדין. הערעור נדחה.

ניתן היום, ג' בשבט התשע"ה (23.1.2015).

שופט

שופט

שופט
